

STUDENT'S LIFE

Fantom opery
Krása okamžiku
Rozhovor
Lidé a sport

OBSAH

3. Úvod; Slova na závěr?
4. Rozhovor s panem učitelem Opatrným
5. Ti nejlepší na konec!
6. Fantom opery; Krása okamžiku
7. Lidé a sport
8. Vánoční hlídka; Víte, co žvýkáte?
9. Okénko úspěchů školy a studentů
10. Airsoft; Budoucnost filmových projekcí
11. Historie žvýkačky

Jak víte, minulý rok jsme se již podruhé jako školní časopis zúčastnili prestižní a známé soutěže Školní časopis roku. A letošek nebude výjimkou.

Opět jsme vybrali 2 čísla, která putovala spolu s přihláškou na publicistickou školu do Prahy, kde se bude konat krajské kolo.

Čekáme tedy pozvánku na vyhlášení výsledků, kde se, doufáme, opět umístíme na předních příčkách. Minulý rok to bylo rovnou 1. místo. Doufáme tedy, že toto vítězství uhájíme i letos.

Držte tedy časopisu palce, nejlépe všechny 4, co máte a pro jistotu i některé cizí.

S výsledky se vám určitě ozve v některém z dalších čísel.

Úvod

Víme, že jsme tu dlouho nebyli. Ale nyní se zase hlásíme rovnou i s omluvou. Jak víte, konec roku se blíží a hlavně ta maturita... Tímto se tedy chci za celou redakci omluvit, že toto číslo vyšlo s menším zpožděním. Holt, práce přibývá, času ubývá. Ale nebojte, na naše čtenáře jsme samozřejmě nezapomněli. A proto vám přinášíme několik nových zajímavých článků. V první řadě opět oblíbený rozhovor s učitelem, dále reportáž přímo z maturitního plesu. Nově si můžete přečíst o 2 (ne)známých sportech. Toto číslo je i takové žvýkačkové. Dozvíte se nejen, jak to s ní bylo od samotného začátku, ale také o tom, proč dnes žvýkat, nebo spíše nežvýkat. Nezapomněli jsme ani na reportáž, ale tentokrát na trochu jinou, než na kterou jste zvyklí. Netýká se totiž knihy. Nebudu již odhalovat zbytek článků, sami se přesvědčte.

Přejeme příjemné čtení!

Slova na závěr?

Nikoliv! Ještě jednou si dovolím se ujmout, jakožto v uvozovkách šéfredaktorka, slova. Vzhledem k tomu, že jsem čtvrták, tak nejspíše brzy končím na naší škole s docházkou. To znamená, že moji funkci i ohledně časopisu musí převzít zase někdo jiný. Časopis mi hodně dal a i hodně vzal, především nervy při číslování stránek, které se, bůh ví proč, číslovaly zrovna podle své nálady. Dal mi ale spoustu zkušeností nejen z oblasti programu Word (což se mi, věřte nebo ne, opravdu hodilo při děláni praktický maturitní práce – no vidíte, další důvod, proč psát do školního časopisu). Získala jsem nedocenitelné zkušenosti ohledně práce v humanitním oboru a také jsem se mohla realizovat právě pomocí psaní článků, což mě bavilo již od základky. Jsem moc ráda, že jsem mohla časopis převzít a nějakou dobu ho spolu s paní učitelkou Lexovou vést (doufám, že kupředu).

Toto každopádně nejsou má poslední slova, která čtete. Nepochybuji o tom, že spolupracovat budu i na dálku. Každopádně, kdybych se do maturity stihla zhroutit, chci popřát všem maturantům pevné nervy a hodně velké místo v úložném prostoru v oblasti mozku. A také všem ostatním studentům, aby úspěšně dokončili školní rok.

A v neposlední řadě chci poděkovat celé redakční radě za spolupráci, články, které (divte se nebo ne) psali ve svém volném čase. Paní učitelce Lexové patří také zvláštní dík, stejně tak jako Pavlu Hášovi, který, ačkoli již dávno naši školu vystudoval, se pustil do tvoření skvělých titulních stran. A hlavně chci poděkovat našim čtenářům, protože bez nich by naše tvorba neměla smysl. Děkuji všem!

A nezapomeňte! „Nevidíme“ se naposledy...

Kontakty

Šéfredaktor: Jana Hanzalíková, E4 – JanaHanzalikova@seznam.cz **Redaktoři:** Nella Skuhrovcová, E3 – svet97@seznam.cz, Eliška Nedvědová, E2; Adéla Srbová, E1 – Aideilisa@seznam.cz, **Grafika:** Pavel Háša – Pavel-hasa@seznam.cz **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Rozhovor s panem učitelem Opatrným

Tentokrát Vám přinášíme rozhovor s panem učitelem Opatrným, který zastává na naší škole post zástupce ředitelky školy a úspěšně zvládá třídnictví ve třídě E3.

Kdybyste měl možnost studovat, vybral byste si znovu matematiku nebo jiný předmět, který byste vyučoval?

Určitě bych si vybral znovu matematiku, bavila mě v dětství a baví mě stále a doufám, že to tak bude i dál.

Dostal jste někdy ve škole pětku z matematiky?

Na gymnáziu v prváku. Přechod ze základky na gympl byl docela náročný (i proto chápu, že pro některé je to těžké, zažil jsem to „na vlastní kůži“). A také jsme měli v prváku na gymplu docela přísnou paní učitelku, tenkrát jsem měl i na vysvědčení dvojku. A to mě matematika na chvíli přestala i bavit. Ale od druháku už bylo vše super.

Jste spokojený s postem zástupce ředitelky školy?

Je to docela náročná práce. Ale spolupráce s paní ředitelkou je perfektní. A také všichni učitelé ve škole spolupracují, a pokud je cokoliv potřeba, je možné se na ně spolehnout. A většina žáků je také „v pohodě“. A pokud je nějaký drobný problém, tak se vždy vcelku v pohodě zvládne.

Kolik tříd jste už dovedl k maturitě?

Moje současná třída je šestá. Moje první třída, kterou jsem měl, byli stavaři, potom tři třídy obchodní akademie a dvě třídy ekonomického lycea. Současná moje třída je ve třetíáku, maturita se blíží. Většina tříd byla dobrá a vzájemně jsme se žáky vycházeli velice dobře.

Víte, že ostatní učitelé vždy poznají, že mají po Vás hodinu? V čem si myslíte, že to vězí?

Všude je bílo od křídý, protože jsme (doufám, že i žáci) tak zaujati matematikou, že nám nevadí, že křída práší. A taky jsem často slyšet nejen ve třídě, ale na celém patře, možná i v celé škole. Není problém mne alespoň najít.

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Hranolky, krokety a americké brambory s dobrým masem a oblohou. A taky svíčková a řízek.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Cestování, vycházky do přírody. Sporty všeho druhu, rekreačně. V zimě běžky (škoda, že sněhu je málo, ale nyní jsem již několikrát byl) i klasické lyžování. V létě výlety na kole. Také se rád podívám na dobrý film nebo si přečtu hezkou knížku. A také rodina, zvířátka. Je toho hodně, někdy je bohužel na koníčky málo času. A mým koníčkem je i práce.

Měl jste v dětství zvířátko?

V dětství jsem bydlel na sídlišti (na Sítné). Měli jsme andulku a taky křečka. Ale teď bydlím v rodinném domě a máme pejsky a kočky. Vždy jsem měl zvířátka rád a vždy jsem nějaké zvířátko chtěl. I když je s nimi někdy práce, ale přináší hodně radosti.

Kdybyste uvízl na pustém ostrově, jaké tři věci byste si vzal s sebou?

Určitě hodně jídla, abych přežil. Tedy pokud by to bylo možné. Pak určitě celou svoji rodinu, pokud by to šlo i se zvířátky. A třetí věc asi něco na zábavu, třeba počítač. Ale nejsem si jistý, zda bych na pustém ostrově dlouho přežil, tak schopný a šikovný jako Robinson určitě nejsem.

Patříte mezi milovníky kávy?

Kávu piju pravidelně ráno k snídani (asi je to nezdравé) a potom občas během dne, aby mne povzbudila. Ale to, že bych ji musel mít, si nemyslím. Piju ji spíše ze zvyku a pro „povzbuzení“.

Máte raději pivo nebo víno?

Raději pivo. Rád si dám dobré pivo k dobrému obědu o víkendu nebo k večeři třeba v pátek. Během týdne ale alkohol nepiji vůbec. Víno piji spíše příležitostně.

Autor: Kamila Adámková, E3
Nella Skuhrovcová, E3

Ti nejlepší na konec!

A už to máme za sebou! Tedy jen část ze života čtvrtáka. Ano, maturitní ples, který byl nejen posledním plesem letošního roku naší školy, ale také ukončil celkovou sezónu maturitních plesů. A já byla jeho součástí, takže vám ho popíšu z jiného pohledu, než z toho diváckého. Budu se snažit o to, abych nevyděsila budoucí čtvrtáky z toho, kolik úsilí taková realizace maturáku stojí.

Začnu rovnou počátkem večera. Všechny maturantky jsme již od rána byly v plném proudu příprav. Líčení, nehty, účesy, šaty, řádná kontrola ve velkých zrcadlech v kulturáku a už jsme připraveny na první příchozí. Je krásné být středem pozornosti, což jsme s těmi dlouhými šaty byly. Nervozita u nás stoupala a už jsme byli všichni svoláváni na nástup. První jsme šli my, E4. Za námi v závěsu hned T4. Někteří se samozřejmě ještě před tím posilnili, protože si nebyli jistí v krocích, ale všechno jsme zvládli na výbornou. Poprvé jsme šli všichni tak, jak jsme jít do hudby měli. Je smut-

ný, že se tomu tak stalo až přímo na maturáku, ale o to šťastnější jsme, že jsme se hned v úvodu neztrapnili.

A pak vše probíhalo hladce. Proslov, který jsem pronášela já a Honza Sklenář z T4. Ti, co tam byli, vědí, že jsem se v půlce řeči rozplakala, za což děkuji Helče Ullrichové. Musím poděkovat i Honzovi, který byl tak pohotový a dořekl to za mě. Zároveň chci podotknout, aby nevzniklo nějaké nedorozumění, že proslov byl sestavován se špetkou humoru, takže některé pronesené věci nebyly založeny na tom, abychom se posmívali učitelům.

No a už to šlo jako na pásu. Šerpy, přípitek, focení, mincování, tanec. Ten byl obtížnější díky šatům, které měli ostatní stále potřebu přišlapávat, ale i tak se nám povedlo vyjít z parketu stále oblečené.

Celý večer utíkal hrozně rychle. Myslím, že mluvím za všechny, když řeknu, že my jakožto maturanti jsme si ples užili a zároveň ne, protože stále jsme někde běhali, tančili, popíjeli, fotili se. A nejednou už se mělo odšerpovávat a jít se připravit na půlnočko. Musím říct, že mi bylo opravdu líto ty šaty sundavat. Holka si prostě připadá jako princezna jen párkrát v životě a tohle byla jedna z nich. Ale přece jenom všechno muselo dolů, aby půlnočko bylo opravdu kvalitní. Pořadí jsme si vyměnili a šlo první „téčko“ a za nimi ihned my. Adrenalin všem stoupal v žilách, sem tam nikdo nevěděl, co dělat, ale nebylo to za prvé poznat a za druhé nám to bylo jedno. Užili jsme si to, jak se říká, na plný koule. A doufáme, že jsme nebyli jediní. Že jste si to užili i vy všichni, kteří jste tam byli. A ti, kteří tam nebyli, tak se snad alespoň pobavili nad fotkami.

Rádi bychom čas maturáku prodloužili, abychom stihli mnohem víc věcí. Zároveň bychom si ho ale zopakovat nechtěli, protože by to pro nás znamenalo, že bychom opakovali čtvrták, což už by pro nás mohlo mít následky po zbytek života. Ale co my víme, jak to bude, můžeme jen doufat, že úspěšné složení maturitní zkoušky nám jen nezamává z rychlíku.

Autor: Jana Hanzalíková, E4

Fantom opery

Miluji muzikál Fantom opery od Andrewa Lloyd Webbera. Filmová verze muzikálu z roku 2004 získala spoustu ocenění a já si myslím, že právem. Možná někteří z vás slyšeli o tom, že se tento film přesouvá i na česká prkna slávy, přesněji řečeno do Goja music hall. A tak jsme s babičkou a ségrou vyrazily za kulturou, abychom se přesvědčily, jestli jsou kladné recenze pravdivé.

A ono ano! Na první pohled je sice prostředí Goja music hall spíše dělané pro koncerty než pro představení, která v sobě skrývají operu. Ale na druhou stranu bylo hlediště tak skvěle uspořádané, že musel vidět každý z jakéhokoli místa.

Obsazení není známo předem, a tak jsme se dozvěděly, kdo bude zpívat až půl hodiny předem. Fantoma opery hrál Marian Vojtko. Musím před ním smeknout, stejně tak jako před zbytkem lidí, kteří měli s muzikálem něco společného.

Doporučuji minimálně zhlédnout film, abyste si dokázali udělat představu. Začátek se odehrává v divadle, které je proslulé nehezskou událostí spojenou s Fantomem opery. Koná se dražba předmětů, které se v divadle nacházely. Jedním z takovýchto předmětů dražby byl i lustr, který spadl. Byl opraven. Ve filmu se najednou lustr zvedne, staré prostředí divadla se změní v původní podobu a děj se přenáší do doby, kdy se na jevišti ještě hrála opera. Byla jsem zvědavá, jak tuto scénu provedou. Zvednutí lustru asi není žádná legrace. Moje verze byla, že tuto scénu zřejmě vynechají, ale ono ne. Lustr opravdu ležel na jevišti a po slovech „možná bychom mohli zahnat onoho dávného ducha, když lustr rozsvítíme,“ živý orchestr začal hrát nejznámější melodii a lustr se rozsvítil a zvedl nad hlediště. Myslím, že každému běhal mráz po zádech.

Nebudu vypravovat celé představení, to by bylo na dlouho, raději se podívejte na film, anebo si rovnou kupte lístky na představení. Vše musím hodnotit jedinečně kladně. Skvělé výkony herců a muzikantů v orchestřišti, nádherné kostýmy, krásná změna scén. Co ještě musím podotknout, že součástí představení bylo i to, že hledištěm probíhali občas i samotní herci.

Za mě tedy 5 hvězdiček z 5 a můžu jen doporučit!

Autor: Jana Hanzalíková, E4
Zdroj obrázku: fantomopery.cz

Tento článek je pomyslnou tečkou za již 5. ročníkem oblíbené fotografické soutěže, do níž přispěli svými fotografiemi lidé, pro které to je neodmyslitelným koníčkem a zábavou, či tací, kteří jen fotí cokoliv, co jim přijde zajímavé. Proto se díky nim mohla v lednu tohoto roku uskutečnit vernisáž ve vstupní hale naší školy. Tuto akci zpříjemnila svým zpěvem Dominika Rusová ze třídy S2.

Fotografií bylo dostatek, až mě z toho přecházel zrak. Při jejich prohlížení bylo těžké rozhodnout, pro koho hlasovat.

Na vernisáži obdrželi cenu poroty čtyři vystavující, každý z porotců měl svého favorita. A kdo byl oceněn? **Simona Holá (T4)** za „celoživotní dílo“, myšleno za účast v této soutěži podobu studijních čtyř let, kdy se její fotografická technika neustále zlepšovala. **Lucie Řezáčová (O3)** okouzila zejména svým portrétem babičky. **Eliška Procházková (E2)** uhranula výbornými nápady spojenými s hrou světla a dobrým „okem“ pro správný okamžik. Nesmíme opomenout **Tomáše Randu (T4)**, který dokázal zachytit kouzelně jezírko s rybami.

Fotografická práce **Kristýny Hrenákové (S4B)** upoutala pozornost redaktorky webových stránek „Vaše Kladno“. Velké uznání patří i paní učitelce Miroslavě Sedlmajerové. Její fotoreportáž z požárního cvičení z mi-

„Krása okamžiku“

nulého roku je brilantní prací. Výstava obsahovala i fotografie „reportáž z krmítka“, které jsou zachyceny webovou kamerou. Za tím stojí paní učitelka Svatava Sekerková, která opatruje školní krmítko.

Poslední ocenění mohli udělit návštěvníci formou hlasování. Krásné je to, že každý z vystavujících dostal hlas. Hodně hlasů získali již jmenovaní. Bohužel se muselo i diskvalifikovat, protože byl do hlasovacího boxu několikrát vhozen hlas pro spolužáka psaný stejným písmem.

A kdo se stal nakonec tím šťastným? Sčítání rozhodlo, že se o to podělí dvě dívky. **Andrea Jonášová (E3)** okouzila „lid“ svou fotkou Rej plachetnic a **Eliška Nedvědová (E2)** svým Francouzským zákoutím.

A už je tu konec, ale mohu Vás pozvat na 6. ročník „Krásy okamžiku“. Na oslavu toho, že jsou mezi námi lidé s koníčkem, který nezachycuje jen krásu okamžiku, ale i to kouzlo ...

Autor: Nella Skuhrovcová, E3
Autor fotky: Kristýna Hrenáková, S4B

Lidé a sport

V dnešní době tráví mnoho mladých lidí svůj život doma u počítače nebo koukáním na televizi. Pojďme to změnit! Netravme svůj život ve virtuální realitě a pojďme žít!

Sport je jedním ze způsobů, jak smysluplně trávit čas. Nejen že děláte něco pro své zdraví, ale potkáte nové lidi, získáte nové zkušenosti a můžete rozvíjet své schopnosti, posouvat hranice.

Nedávno jsem na internetu četla jednu charakteristiku. Bylo to asi takhle: Sportovec možná nemá čas chodit každý den ven. Nechodí se přes víkend bavit. Netraví svoje volna s cigaretou a flaškou v ruce. Nemá ve škole ukázkové známky (což rozhodně není pravidlem, a to, že sportuje, není výmluva). Jeho kamarádi si možná občas myslí, že na ně zapomněl, nebo že na ně kašle, jenže oni nevědí, že se právě snaží něčeho dosáhnout. (Pokud vás opravdu chtějí vidět, čas se vždy najde, koneckonců mohou jít sportovat s vámi). Čas, který oni tráví venku nebo v baru, on tráví na tréningu a tvrdě maká. Kapky, které ostatní vypijí, on ze sebe vypotí. Ale když ostatní budou někde na dně, tak právě on bude ten, který bude vítězit ve sportu, který miluje a pro který obětoval roky svého života.

Když se zamyslíte, určitě uznáte, že na tom něco je, ať už si zvolíte jakýkoliv sport. Já osobně se věnuji hlavně Muay Thai (bojové umění) v klubu Mystery Gym Kladno pod vedením Jakuba Ibla, kde se věnujeme Muay Thai, K1, Boxu, kondičnímu tréninku a mentálnímu koučingu. Sport má v mém volném čase rozhodně velký podíl. Nikdy jsem nelitovala toho, že nechodím každý pátek pít do klubů, anebo jsem neviděla nějaký film.

Pokud i tebe zaujala tahle cesta, rozhodně neváhej a začni něco dělat!

PS: Pokud tě zaujal můj tým, neváhej a přijď se k nám podívat. Informace najdeš na Facebooku.

Autor: Štěpánka Thonová, O4

Vánoční hlídka

Začala zima. Krásné pohádkové období, které spousta z vás má velmi ráda. Jako každý rok, i letos sedím a hlídám, zda jsou všechny děti ve vesničce Skřítkov hodné. Musím pak donést hlášení samotnému Ježíškovi. Mé jméno je Adam, jsem malý Anděl, a budu Vám vyprávět o své první cestě na zem.

Je to už pár let zpátky, v té době jsem byl ještě velmi malý, hravý, ale hlavně bez zku-

šeností. Seděl jsem na stromě, hlídal a pozoroval vesničku. Nebyl to ale dobrý nápad. Seděl jsem velmi blízko dětí, co hrály koulovanou. Po chvíli děti začaly házet sněhové koule na strom a mě hned zasáhly. Lekl jsem se. Spadl jsem, ale hned jsem si stoupl a chtěl odletět. Doufal jsem, že si mě nikdo nevšiml. Bylo však pozdě. Děti už stály v údivu a já též. Po krátké chvíli jsme se všichni vzpamatovali. Děti se mě okamžitě začaly vyptávat, odkud jsem a co tady dělám. Zpanikařil jsem. Neměl jsem slov. Řekl jsem jim pouze, že je to obrovské tajemství.

Nakonec vše dobře dopadlo. S dětmi jsem se domluvil, že to bude naše společné tajemství. Slíbily to. Za to ode mě dostaly všechny děti vánoční lízátka a perníčky z nebe, co jsem si sebou přinesl. Děti zatím svůj slib drží, tak uvidíme, jak to bude dál, zatím jsem na ně velmi hrdý.

Autor: Pavla Mrázová, E1

(slohová práce podle zadaného obrázku)

Zdroj obrázku: i-creative.cz

Víte, co žvýkáte?

V reklamách se o žvýkačkách dozvíte, že ničí všechno, co se jídla týče a zanechá svěží dech. No možná, že je to pravda, ale vážně jsou žvýkačky pomocníkem, který je vždy při ruce, nebo je spíše tichým ničitelem zdraví?

Podívali jste se někdy na druhou stranu obalu a přečetli si, co všechno obsahují? Že ne? Tak to jste tu správně, protože se právě dozvíte něco o mentolové bombě.

Žvýkačky obsahují mnoho chemických látek. Nejprve je vyjmenuji, poté vysvětlím, o co jde. Sorbitol, Xylitol, mannitol, maltitol, gumový základ, glycerol, hydrogenovaný kokosový olej a škrob, aspartham - acesulfam, sójový lecitin, kyselina jablečná či kyselina citronová. Toto je pár látek, které žvýkačky obsahují.

Začneme gumovým základem. Ten se skládá ze směsi elastomerů, změkčovadel, tmelů a pryskyřice. Mňamka, ne? Ale to není vše. Další látkou v gumovém základu je polyvinyl-acetát (tzv. tesařské lepidlo), nebo také tuhý parafín, který je (a teď pozor) vedlejším produktem rafinované ropy.

Hydrogenovaný kokosový olej a škrob si rozebereme teď. Hydrogenace je chemický proces, který se provádí pro zvýšení trvanlivosti výrobku.

Přeměňuje olej do látky, která se podobá plastu. Vytváří také tzv. trans tuky, které jsou zdraví škodlivé.

Dalšími složkami jsou cukerné alkoholy (sorbitol, xylitol, mannitol, maltitol). Tyto látky jsou původně z cukru, ale výrobci je nezapomněli také přeměnit, což ve výsledku není vůbec zdravé.

Nebudu vám dále kazit chuť, zvláště těm, kteří bez žvýkačky nedají ani ránu. Ale rozmyslete si, jestli chcete opravdu žvýkat plast, ropu a pryž...

Autor: Jana Hanzalíková, E4

Zdroj obrázku: prozeny.cz

WWW ŠKOLA Kladno 2015

Dne 7. března tohoto roku proběhlo každoroční vyhlášení výsledků soutěže WWW ŠKOLA KLADNO 2015. Do již 13. ročníku této soutěže se přihlásilo zhruba přes 75 % kladenských škol.

Však nás zajímá, jak si vedla naše škola? V kategorii středních a vyšších odborných škol jsme se, bohužel, neumístili na prvních třech příčkách, a tudíž neobhájili ani naše prvenství. Nesmutněte, přece jenom jsme si odnesli zvláštní cenu poroty, která nám byla udělena jako výraz podpory projektu RORÝSÍ ŠKOLA, do kterého se naše škola zapojila.

V květnu minulého roku jsme získali titul RORÝSÍ ŠKOLA, a to za ochranu zvláště ohroženého druhu rorýse obecného. Konkrétně ochranou stáva-

jící hnízdni kolonie na budově Domova mládeže a vyvěšením budek. Na stránkách naší školy najdete odkaz na „živé vysílání z krmítka“, které je aktivní i za tmy.

V rámci ocenění obdržela naše škola webovou kameru Dahua včetně příslušenství.

Autor: Nella Skuhrovcová, E3

Autor fotek: Ing. Vladimír Müller

Soutěž ve Finanční gramotnosti

Naše škola se vždy účastní celostátní soutěže ve finanční gramotnosti. Letos již popáté. Tuto soutěž vyhlašuje MŠMT a je organizována jak pro základní, tak i pro střední školy. Otázky se týkají teoretických i praktických znalostí z oblastní finanční gramotnosti. Ve školním místě dostali diplom tito studenti (pořadí je od prvního do šestého místa): Adam Řešátko (E4), Martin Jemelka (E3), Kateřina Koubková (E3), Barbora Patáková (E2), Tereza Andrejkóvová (O4) a Marek Žák (O3). První tři se zúčastnili následně krajského kola, kde se umístili na krásném 2. místě. Nejen těm gratulujeme!

Projektování pozemní stavby v grafických programech

Studenti z oboru stavebnictví se 17. 3. zúčastnili celostátní soutěže v projektování pozemní stavby v grafických programech, a to až na SPŠS v Českých Budějovicích. Do soutěže se přihlásilo celkem 32 škol z České republiky i Slovenska. Za každou z těchto škol soutěžili 2 žáci. A naši studenti sklízeli ovoce. Jiří Švec se umístil na 6. místě a Tereza Königová na místě 8. Krásné výsledky, taktéž gratulujeme!

Soutěž v grafických disciplínách

22. 3. se konalo krajské kolo v grafických disciplínách v Rakovníku. V kategorii „Wordprocessing“ nás reprezentovala Simona Holá (T4) a v disciplíně „Opis všema deseti“ Jana Hanzalíková (E4). Simona Holá se umístila na 4. místě (ze dvanácti soutěžících) a Jana Hanzalíková na 9. místě (z 39 soutěžících). Opět musíme gratulovat.

Airsoft

Airsoft patří k modernímu odvětví vojenského sportu, ve kterém se po sobě střílí většinou malými bílými plastovo-keramickými kuličkami o průměru 6 mm. Tyto kuličky jsou stříleny ve velké většině dobře propracovanými replikami reálných zbraní poháněné plynem, elektřinou nebo na manuální natahování pružiny zbraně.

Na rozdíl od paintballu zde zásah není vidět na barvě, ale na tom, jestli se protivník přizná, když dostal zásah. Avšak v airsoftu jsou stejně jako v paintballu velmi přísná pravidla, která se musí striktně dodržovat, například na airsoftové akci se musí nosit ochranné brýle, i když zrovna není hra, nesmí se mířit zbraní po nikom, kdo nemá nasazené brýle. Jestliže někdo poruší základní pravidla airsoftu, většinou je vykázan z kolektivu a nikdo už s ním hrát nikdy nebude.

Na Kladně je airsoft velmi populární hra, které se aktivně věnuje přes 200 lidí! Minimálně 2x do měsíce bývá uspořádána velká akce, na kterou se sjedou lidé z blízkého okolí. Například 5. března pořádala naše malá kladenská organizace Burger and Polívka Company akci u dolu Theodor, na kterou bylo pozváno přes 80 lidí! Naše akce jsou výjimečné tím, že mají i originální scénáře a děje. Na našich hrách nejde jenom o to někoho střílet.

Velkou výhodou tohoto sportu jsou i vícedenní akce, které nám mohou věrohodně simulovat skutečný život vojáka. Tyto akce jsou však v České republice ojedinělé a velmi často placené.

Autor: Šimon Kulhavý, E2
Autor fotek: Šimon Kulhavý, E2

Budoucnost filmových projekcí

Jako milovník filmů a kin jsem nedávno narazila na velmi zajímavý článek.

Zmiňovali se v něm o projekcích kinosálů od 2D až po 5D (v současné době nejmodernější). Avšak toto mne natolik nezaujalo. Mnohem zajímavější byla zmínka o zcela jiné dimenzi filmů.

Cituji: „Snahy vývojářů nových filmových technologií však ani zde nekončí. Následujícím vývojovým stupněm speciálních kinosálů bude přímá interakce diváka s filmem, kdy bude sám rozhodovat, jakým směrem se bude děj odvíjet a z jakého úhlu pohledu jej bude sledovat – jestli jako nezúčastněný divák, nebo přímo očima některého z aktérů. Technologie virtuální reality přinesou divákům filmů zcela nový rozměr zážitku, když se sami zapojí do děje filmu, na který se budou dívat očima postavy, kterou si sami zvolí. Každý si pak bude moci užít film připravený skutečně na míru. Navíc bude zajímavé projít si film ve více variantách a z více úhlů pohledu.“

Jen si to představte. Jdete na film, ve kterém hraje váš oblíbený herec, či herečka a celý děj prožíváte po jeho, či jejím boku. Nebo rozhodujete o tom, co se bude dít dál a jaký konec vás bude čekat. No nezní to perfektně?

Určitě tato záležitost nebude nejlevnější, ale kdo by odmítl první návštěvu a novou zkušenost? Já určitě ne!

Zda se tato převratná myšlenka povede, je jen ve hvězdách. Ale pokud nám rok 2016, nebo jiný rok přinese takové zdokonalení, určitě vás budeme informovat.

Autor: Helena Horňáková, E1

Historie žvýkačky

Pro lepší dech, někdo kvůli odbourání stresu, zahánění to chuť na jídlo nebo jen ze zvyku. To je jen několik důvodů, proč žvýkáme žvýkačky. Je jich tolik druhů i pro kuřáky, kteří chtějí skoncovat se svým zlozvykem. Dnes je oblíbená žvýkáci guma samozřejmostí, ale vždy tomu tak nebylo. A my právě nahlédneme do její minulosti.

Za první primitivní žvýkačky se dá považovat šťáva z gumovníku, na které si pochutnávali Mayové. Dále tu máme smrkovou mizu, kterou si vychutnávali Indiáni v Nové Anglii nebo sapotovou šťávu (15% gumy a 38% pryskyřice) získávanou ze stromu Sapodilla, nazývaná chicle, patřila indiánům v Mexiku. Na staré dobré Řecko nesmíme zapomenout. Zde měli rádi pryskyřici. To v Indii byly v kurzu listy lehce narkotického pepřovníku betelového.

Jak to tak bývá, kolonizátoři si tohoto zvyku všimli a začali sbírat ztvrdlou pryskyřici. Snažili se o svou výrobu, kterou obohacovali včelím voskem. Mělo to ještě daleko k tomu, co dnes známe. Roku 1848 se objevila první „opravdová“ žvýkačka, a to zásluhou bratrů Curtisových z Bangoru. Začínali se smrkovou žvýkáci gumou a roku 1850 v Portlandu přišli i s parafinovou. Pan William Finley Semple z Ohia si nechal roku 1869 jako první patentovat naši pochutinu, ale s její výrobou a tudíž ani prodejem se nikdy nezabýval. Propásl to.

Fotograf a vynálezce Thomas Adams se snažil gumovníkovou šťávu zvulkanizovat a použít ji místo kaučuku. To se mu však nezdařilo, a tak své štěstí zkusil v kuchyni, kde se mu podařilo uvařit žvýkačku. Poté ji nabídnul místnímu obchodu a uspěl. Proto si v roce 1871 nechal patentovat stroj na výrobu žvýkačky. Adams začal vyrábět novou žvýkáci gumu, a to s lékořicí. Šlo o první žvýkačku s příchutí nesoucí jméno Black Jack. Zanedlouho představil žvýkačku Tutti – Frutti. Jeho žvýkačky byly prvním sortimentem prodávající se v automatech v New Yorku, už od roku 1888.

Dalším z mnoha chtivých podnikavců v tomto oboru byl drogist John Colgan. Roku 1879 vytvořil svou žvýkačku Taffy Tolu s výtažkem z Vododřevu balzámového a získal si tím popularitu. Však asi největším průkopníkem byl pan William J. White, prodávající popcornu. Díky právě němu má žvýkačka libovolnou chuť. Docílil to přidáním kukuřičného sirupu.

Svěží máta peprná je jednou z neoblíbenějších příchutí a za tuto příchut' je zodpovědný také pan White.

V roce 1893 se objevily žvýkačky s názvem Wrigley's Juicy Fruit a Wrigley's Spearmint. Že ten název znáte? William Wrigley Jr. měl velký sen, podnikat. Jako obchodní cestující prodával Wrigleyho mýdlo (výrobcem byl jeho otec) a jako bonus nabízel

zadarmo, např.

kypřicí prá-

šek. Za nějaký čas se

stal kypřicí prášek žádanějším obchodním artiklem. Mladý Wrigley začal podnikat právě tímto směrem. Ke každému balení přidával také bonus v podobě žvýkačky. Když se i žvýkáci guma stala žádanějším artiklem, Wrigley změnil své podnikání na žvýkačky.

Když se cukr nahradil Sorbitilem, vznikla žvýkačka Orbit. Co tomu předcházelo? Naše pochutina se pro své pozitivní účinky na lidský organismus dostala i do americké armády. V období válek, od I. světové až po konflikt v Perském zálivu (1991), byla vždy podávána. Jenže v těch dobách pomalu přestávala stačit společnosti Wrigley zásoba cukru. Z toho důvodu byla stažena žvýkačka s obsahem cukru pro civilní obyvatelstvo. A světe div se, zrodil se Orbit, který byl určen obyvatelstvu v dobách válečných, ale s oblibou přetrvával dodnes.

V americké armádě nezanevřeli na žvýkačku a i dnes je přidělována posádkám na základnách, bitevních lodích atd. Pracuje se dokonce na takovém zdokonalení, že by její složení nahradilo dostatečně potřebu čistit si zuby. Vojáci by pak měl několik minut k dobru na své úkoly.

Teď jste zas o něco chytřejší. Přeji příjemné žvýkání!

Autor: Nella Skuhrovcová, E3

Zdroj: mojestarosti.cz

